

ด้วงวงมันเทศ (sweet potato weevil)

ด้วงวงมันเทศจัดเป็นแมลงศัตรูที่สำคัญที่สุดของมันเทศ โดยตัวเต็มวัยจะทำลายทุกส่วนของพืช ในขณะที่ตัวหนอนทำลายในหัวและเถา สำหรับหัวมันเทศที่ถูกด้วงวงทำลายจะมีลักษณะเป็นทางคดเคี้ยวมีสีเขียวและสีดำแม้ถูกทำลายเพียงเล็กน้อยก็ไม่สามารถรับประทานได้ เพราะมีกลิ่นเหม็นและรสชาติหัวมันเทศที่ถูกทำลายรุนแรง บางครั้งเน่าและมีกลิ่นเหม็น

ด้วงวงมันเทศ ตัวเต็มวัย

การเข้าทำลาย

มันเทศอายุ 1½ - 2½ เดือน จะพบด้วงวงมันเทศเริ่มเข้าทำลาย ขึ้นอยู่กับแหล่งปลูกและความรุนแรงของการระบาด การแพร่กระจายของด้วงวงมันเทศมีแนวโน้มว่าเป็นแบบรวมกลุ่ม ด้วงวงมันเทศชอบออกบินในช่วงเวลา 20.00-21.00 น. ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศผู้ ส่วนช่วงเช้า (8.00-9.00 น.) และกลางวัน (12.00-13.00 น.) ไม่พบตัวเต็มวัยออกบิน จำนวนตัวเต็มวัยจะพบมากขึ้นเมื่อพืชอายุมากขึ้นและพบสูงสุดในช่วงเก็บเกี่ยวหัวมันเทศ

บริเวณผิวมันเทศ

เถามันเทศ

ข้างในหัวมันเทศ

การป้องกันกำจัด

1. ฉีดพ่นสารเคมีฟิโปรนิล อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก ๆ 2 สัปดาห์
2. ฉีดพ่นเชื้อราเมทาโรเซียม อัตรา 500 กรัม/น้ำ 20 ลิตรสลับกับสารเคมีฟิโปรนิล อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก ๆ 2 สัปดาห์
3. ใช้กับดักฟีโรโมน

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

โรคใบจุดในพืชตระกูลกะหล่ำ

สภาพอากาศฝนฟ้าคะนอง และมีฝนตกหนักบางพื้นที่ทำให้เกิดโรคใบจุด (เชื้อรา *Alternaria brassicicola* และ *A. brassicae*) ในพืชตระกูลกะหล่ำ เช่น คะน้า กะหล่ำปลี ผักกาดขาว กะหล่ำดอก บรอกโคลี ฯลฯ

ลักษณะอาการที่พบ

โรคนี้เกิดได้ทุกส่วนและทุกระยะการเจริญเติบโต

ระยะต้นกล้า : เกิดแผลเล็กๆ สีน้ำตาลเข้มที่ลำต้น โดยพืชจะแสดงอาการคล้ายโรคเน่าคอดิน ทำให้ต้นกล้าชะงักการเจริญเติบโต

ระยะต้นโตถึงระยะเก็บผลผลิต : มักพบบนใบและก้านใบ เกิดเป็นแผลจุดเล็กๆ สีเหลือง ต่อมาแผลขยายใหญ่ขึ้นเป็นสีน้ำตาลเข้มถึงดำ ลักษณะเป็นวงค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้นๆ

ในกะหล่ำปลี ถ้าสภาพอากาศมีความชื้นสูง จะเกิดอาการเน่าอย่างรุนแรงทั้งหัว

ในกะหล่ำดอกและบรอกโคลี หากเป็นรุนแรงดอกจะถูกทำลายทั้งหมด โรคนี้สามารถติดเมล็ด ทำให้สูญเสียความงอก แฝงตัวในเมล็ดพันธุ์ทำให้เกิดการระบาดของโรค เมื่อนำไปปลูก

การป้องกันกำจัด

1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค
2. แช่เมล็ดในน้ำอุ่น 20-30 นาที หรือคลุกเมล็ดด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อราก่อนปลูก
3. เลี่ยงการปลูกพืชในแปลงที่เคยมีการระบาดของโรค อย่างน้อย 3-4 ปี ไม่ปลูกพืชให้แน่นจนเกินไปกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก ลดการสะสมของเชื้อโรค
4. เมื่อเริ่มพบโรคในระยะกล้า ควรถอนต้นกล้า นำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที ถ้าเริ่มพบโรคในระยะต้นโต ควรตัดใบที่เป็นโรคออกแล้วพ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% เอสซี อัตรา 5-10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 50% เอสซี อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน

โรคใบจุดดำในลำไย

สภาพอากาศในช่วงนี้ฝนตกต่อเนื่อง และมีฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกลำไยในระยะการเจริญเติบโตทางใบ-พัฒนาผล รับมือโรคใบจุดดำ(เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*)

ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ

อาการเริ่มแรก บนใบแก่พบแผลจุดกลมสีน้ำตาลอ่อน มีขอบสีเหลือง ล้อมรอบ ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มถึงดำ หากอาการรุนแรง แผลจะขยายติดกันเป็นแผลขนาดใหญ่ทำให้ใบบิดเบี้ยวผิดปกติ แผลอาจขาดเป็นรู หากสภาพแวดล้อมเหมาะสมมีความชื้นสูงโรคจะระบาดลุกลามไปที่ใบเพสลาดและใบอ่อน ใบจะหลุดร่วงในที่สุด

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

๑. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรคที่ใบแก่ ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค
๒. หากพบเริ่มมีอาการของโรคที่ใบเพสลาดและใบอ่อน ให้ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน ๒๕% เอสซี อัตรา ๕-๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แมนโคเซบ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไพรอคลอราซ ๔๕% อีซี อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗-๑๐ วัน
๓. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้นเพื่อลดความชื้นสะสม
๔. ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนมากเกินไป เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอต่อการเกิดโรค
๕. หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งเพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่มีใบเป็นโรค และเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

โรคใบด่างถั่วเขียว

ลักษณะอาการ

ต้นที่เป็นโรคใบด่าง จะเป็นจุดสีเหลืองเล็กๆ กระจายอยู่ทั่วไปบนใบ ทำให้ใบมีสีเหลืองปนเขียว ต่อมา อาการใบจุดสีเหลืองนี้ จะกระจายแผ่ออกไปเป็น ผื่นใหญ่ และในที่สุดใบเปลี่ยนเป็นสีเหลืองจัด ต่อมา อาการลามขึ้นไปสู่ใบยอด ทำให้ยอดที่แตกใหม่มีอาการ ด่างเหลือง ต้นแคระแกร็น ไม่ออกดอกและไม่ติดฝัก แต่ถ้าโรคนี้เกิดใน ระยะที่ติดฝักแล้ว ฝักจะเปลี่ยนเป็นสี เหลืองจัด ขนาดเล็กและสั้นผิดปกติ ส่วนมากฝักจะงอขึ้น ไม่ติดเมล็ดหรือ เมล็ดจะลีบเล็กกว่าต้นปกติ

ปีละวั้ง โรคใบด่าง ถั่วเขียว

ผลผลิตลดลง มากกว่า 50% หรือ เกือบเกี่ยวไม่ได้เลย

ช่วงระยะระบาด

โรคนี้พบระบาด ท าคความเสียหายกับถั่วเขียวได้ทุกระยะการเจริญเติบโต ตั้งแต่ถั่วเขียวอายุ ประมาณ 2 สัปดาห์ขึ้นไป

การป้องกันและกำจัด

- ทำความสะอาดแปลงปลูก กำจัดวัชพืช
- ไถกลบ (แปลงที่พบ โรคสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนการไถกลบ)
- ใช้เมล็ดพันธุ์ที่สะอาด (ไม่ใช่เมล็ดพันธุ์จากแปลงที่เป็นโรค)
- ปลูกพืชหมุนเวียน
- ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องมือในการเก็บเกี่ยว
- พ่นสารฆ่าแมลงเพื่อกำจัดแมลงพาหะ (เพลี้ยอ่อน, แมลงหวี่ขาว)
 - ฟิโพรนิล 5% อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
 - อีมาเม็กติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
 - อิมิกาโคลพริด 70% WG อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
 - คาร์บาริล 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง